

İnsan Anonüm

– Yeldegirmeni · 24 Nisan 2024



Pencerelerden..

Bir açılır, bir örtülür mavilik

Siyahken akşamlara hoş bakan yıldızlardan

Kristal fener alayları hiç bitmeyen gezegenlerin seyir halindeki avare muştusuyla

Bir demlik insan tarafına düşen sürgün ve kozmik yalnızlıkla

Yüreği varsa öyle de çıkar sokağa, cesareti varsa üstüne gider karanlığın

Kendi feriyile hayata yanan çıraysa görecektir ki yıldız sevmelerin uzun mesaisi tükenmez

Ve evin yolunu soracaktır hevesi sönen hayranlığın hali vakti geceden

Bulduğunda eskisinden daha çok sağlam kirmene bağlanacaktır zembek ve pervane

Baş kenti olmayan sınırsız sonsuz

Gülümserlikler aşk sarmaşıklanmış saçaklara beynelminel

Ve tutkuyla aidiyetini ödeşmeye insan anonüm

Damlar üstündeki ebedi sonsuzluğa ve yolculuk sırasında ay çiçeklerini eğilip öperek

Bunca evrendeSeyfi Karaca..... Nisan/24